

han unes plaques a la teulada que subministren l'energia que necessiten. També el gas, en la cuina i escalfador d'aigua, està present.

Sense cap dubte es veu que George i Renée hi viuen bé, a gust i satisfets al Mas del Coixo. Cal dir que ni ella ni ell saben parlar ni el valencià ni el castellà, per això l'amiga Cathy va fer d'interpret en la següent conversa: **Com va ser comprar una casa al Mas del Coixo?**

"Vam vore en un periòdic, en França, un anunci d'un Mas en venda (anunci que va posar Patrick, germà de Cathy), i vaig vindre a veure'l.

En arribar ací, per diverses circumstàncies, vaig comprar la casa del costat i poc després dues

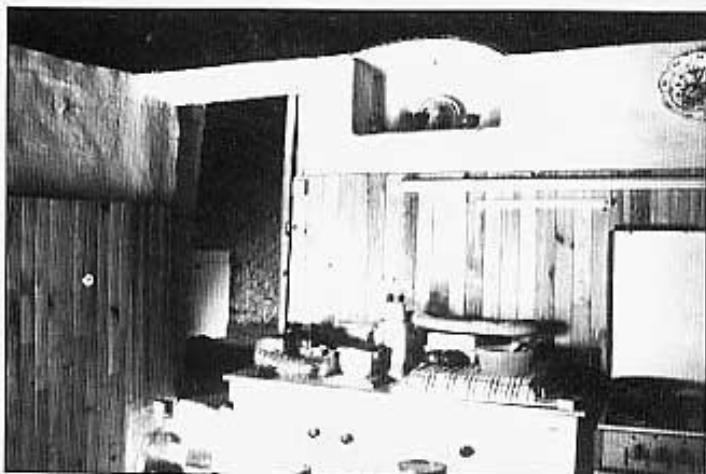
més. Això va ser l'Octubre de 1991 i des d'aleshores venim sempre que podem, per Nadal, Tots Sants, Pasqua i estiu".

Per qué la decisió de viure tan apartats?

"Va ser una decisió compartida - diu Renée-. A George li agrada el contacte amb la Natura i jo és que només arribar ja em vaig enamorar del paisatge, el vaig trobar molt semblant a l'indret on vivia abans puix vaig nàixer a la Campagne".

Mentre anem xerrant van apareixent i desapareixent per damunt la taula picadetes diverses, gambes i carn tot torrat a la brasa, una bona manida, formatge i flam de darries, tot regadet amb vi i per facilitar la digestió -si

EL MAS DEL COIXO

Cuina.

Disfrutant de la taula...

Que Renée, molt amable, va preparar.